

Sygn. akt: I C 811/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2012 r.

Sąd Rejonowy w Legnicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Jacek Martka
Protokolant:	stażysta Alina Stefaniuk

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2012 r. w Legnicy

sprawy z powództwa Gminy L. - Zarządu (...) w L.

przeciwko D. K.

o zapłatę

na skutek sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 04 maja 2010r. w sprawie o sygn. akt I Nc 1062/10

I. oddała powództwo;

II. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanego kwotę 617,00 tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 811/12

UZASADNIENIE

Strona powodowa Gmina L. – Zarząd (...) w L. w pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego w Legnicy, skierowanym przeciwko pozwanym: J. K. (1), D. K., J. K. (2), R. K., Ł. K., J. K. (3) wniosła o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego kwoty 2.761,50 złotych wraz z ustawowymi odsetkami i kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Podawa, że jest właścicielem lokalu położonego w L. przy ul. (...), który pozwani zajmują bez tytułu prawnego nie opłacając zaległości z tytułu bezumownego korzystania. Ponieważ wezwanie do zapłaty nie odniosło skutku żądanie pozwu miało być uzasadnione.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 04 maja 2010r, sygn. akt I Nc 1062/10, Sąd Rejonowy w Legnicy I Wydział Cywilny orzekł zgodnie z żądaniem pozwu uwzględniając powództwo w całości.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, poprzedzonym wnioskiem o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu, pozwany D. K. zaskarżył przedmiotowy nakaz w całości i wniósł o oddalenie powództwa. Podniósł, iż nie łączył go ze stroną powodową jakikolwiek stosunek prawny. Z uwagi na niedoręczenie pozwu

i załączników miał nie znać okoliczności sprawy i zastrzegł sobie możliwość złożenia dodatkowych zarzutów procesowych i wniosków dowodowych.

Postanowieniem z dnia 30 listopada 2012r Sąd Rejonowy w Legnicy przywrócił pozwanemu termin do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Strona powodowa w piśmie procesowym z dnia 12 listopada 2012r wniosła o nieuwzględnienie wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i sprzeciwu. Podniosła, iż pozwany w żaden sposób nie uprawdopodobnił, iż w okresie objętym żądaniem pozwu nie mieszkał wraz ze swoją matką. Nie poinformował też o tym pracowników Gminy L..

W toku sprawy przed Sądem Rejonowym w Legnicy obie strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strona powodowa Gmina L. jest właścicielem lokalu mieszkalnego położonego w L. przy ulicy (...). Najemcą tego lokalu była pozwana J. K. (1) od dnia 21 października 2008r.

- bezsporne

Pozwany w okresie objętym żądaniem pozwu nie zamieszkiwał w tym lokalu. Od 4-5 lat przebywał za granicą. Na przełomie lat 2011-2012 przez okres 4 miesięcy mieszkał w spornym lokalu z J. K. (1). Następnie wynajął lokal mieszkalny położony w L. przy ul. (...). Od maja 2012r zatrudniony jest firmie (...) w L.

/dowód:/

- przesłuchanie pozwanego, k- 84;
- akta egzekucyjne;
- zawiadomienia;
- pismo ZUS O/ L. z dnia 22 czerwca 20-12r;

Strona powodowa w sprawie o sygn. akt I C 271/12 cofnęła powództwo w stosunku do D. K. o eksmisję z lokali nr (...) położonego w L. przy ul. (...).

- wiedza Sądu z urzędu;

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jako nieuzasadnione, podlega oddaleniu w całości w stosunku do pozwanego D. K..

Orzeczenie swoje Sąd oparł na treści art. 18 ustawy z dnia 21 czerwca 2001r o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 71, poz. 733) w związku z art. 6 kc.

W sprawie bezsporne było jedynie to, iż pozwany jest synem J. K. (1). W pozostałym zakresie stan faktyczny był sporny i dotyczył ustalenia, czy pozwany zamieszkiwał w okresie objętym żądaniem pozwu w lokalu mieszkalnym położonym w L. przy ul. (...) i jako osoba zajmująca bez tytułu prawnego mieszkanie był obowiązany uiszczać odszkodowanie za bezumowne z niego korzystanie.

Wobec zgłoszenia w sprzeciwie od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym przez pozwanego zarzutu braku legitymacji procesowej, Sąd stosując się do treści art. 503 § 1 kpc ograniczył rozprawę do rozpoznania tegoż.

W pierwszej jednak kolejności, Sąd winien się w kilku słowach odnieść się do uwzględnionego wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 04 maja 2010r. Stosownie do treści art. 167 kpc „Czynność procesowa podjęta przez stronę po upływie terminu jest bezskuteczna”. Natomiast zgodnie z art. 168 § 1 kpc „Jeżeli strona nie dokonała w terminie czynności procesowej bez swojej winy, sąd na jej wniosek postanowi przywrócenie terminu.” § 2 powołanej podstawy prawnej stanowi natomiast, że „Przywrócenie nie jest dopuszczalne, jeżeli uchybienie terminu nie pociąga za sobą ujemnych dla strony skutków procesowych.”

Zapis art. 168 kpc ustanawia dwa warunki dopuszczalności przywrócenia uchybionego terminu: brak winy strony w uchybieniu i powstanie dla strony ujemnych skutków procesowych w wyniku uchybienia. Podzielić należy słuszne zapatrywanie Sądu Najwyższego (postanowienie z dnia 07 lutego 2000r w sprawie I CKN 1261/99 Prokuratura i Prawo 2001/4/30) konstatającego, iż „(...)Warunkiem przywrócenia terminu jest uprawdopodobnienie braku winy strony w jego uchybieniu (art. 168 § 1 k.p.c.), przy czym pojęcie strony rozumie się szeroko, a winę w sposób obiektywny - wymagając od strony staranności. Poza tym wniosek może być złożony dopiero po ustaniu przeszkody do spełnienia terminowej czynności, gdyż powinien być z nią połączony (arg. z art. 168 § 1 k.p.c. w związku z art. 169 § 1 k.p.c. i art. 169 § 3 k.p.c.). Sąd zatem wydaje postanowienie o przywróceniu terminu na wniosek strony, jeżeli strona nie dokonała w terminie czynności procesowej bez własnej winy (art. 168 § 1 KPC) (postanowienie z dnia 25.02.1999r S. apel. w Lublinie sygn. akt I ACa 17/99 Apel.-Lub. 1999/2/5), chyba że uchybienie terminowi nie pociąga dla strony negatywnych konsekwencji procesowych (tak w: II UZ 98/99 postanow. SN 1999-09-24 OSNP 2001/2/58, I ACa 17/99 postanow. s.apel. 1999-02-25 w Lublinie Apel.-Lub. 1999/2/5).

Sąd w pierwszej kolejności zbadał więc z urzędu czy pozwany zachował termin tygodniowy do złożenia wniosku i w tym zakresie stwierdził, iż D. K. złożył wniosek o przywrócenia terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty w terminie, ponieważ o wydaniu tytułu wykonawczego powziął wiadomość od swojego pracodawcy, który otrzymał zajęcie wierzytelności (wynagrodzenia) w lipcu 2012r i w tym samym miesiącu, tj. 18 lipca 2012r złożył sprzeciw wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do jego wniesienia.

W ocenie Sądu zachodziły też obiektywne przesłanki nakazujące przywrócenie pozwanemu terminu do wniesienia sprzeciwu od omawianego orzeczenia. Jak wynikało z zebranego w sprawie materiału dowodowego w dacie wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym D. K. nie mieszkał w L. przy ul. (...). Nie był w nim nawet zameldowany, co w jakiś sposób uprawdopodobniłoby fakt zajmowania lokalu. Zatem należało przyjąć, iż wniosek o przywrócenie terminu był uzasadniony, choć w zasadzie można by było także konkludować (gdyby ów wniosek nie został formalnie złożony), iż pozwanemu w ogóle nie rozpoczął biec termin do wniesienia środka odwoławczego od orzeczenia z dnia 04 maja 2010r w związku z jego nieskutecznym wcześniejszym doręczeniem.

Przechodząc do rozpoznania istoty sporu, zważyć należało, iż na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego nie może być wątpliwości, iż zasada dochodzenia przez Gminę L. opłat z tytułu zaległości za bezumowne korzystanie z lokalu przez D. K. nie jest została wykazana. Wbrew twierdzeniom strony powodowej wyrażonym w pismach z dnia: 31 sierpnia 2012r i 12 listopada 2012r, ciężar dowodzenia, zgodnie z treścią art. 6 kc w niniejszej sprawie ciążył wyłącznie na niej. To powodowa Gmina miała obowiązek wykazania istnienia zobowiązania, po przez udowodnienie, iż pozwany w okresie objętym żądaniem pozwu lokal zajmował. Tym samym obowiązkiem strony powodowej było nie tylko wykazanie swojej legitymacji procesowej, ale także przedmiotu zobowiązania, w tym jego wysokości i wymagalności. Powyższe wynika z ogólnych reguł dowodzenia w procesie cywilnym (art. 6 k.c.).

Tymczasem strona powoda ograniczyła swoją inicjatywę dowodową wyłącznie do twierdzeń zawartych w pozwie, nie wykazując, na skutek zaprzeczenia przeciwnika procesowego, iż ten lokal zajmował. Pozwany zaś będąc słuchanym w charakterze strony wyjaśnił, iż w przedmiotowym lokalu nie zamieszkiwał w okresie za jaki strona powodowa wystąpiła przeciwko niemu z roszczeniem, nie był w spornym lokalu nawet zameldowany. Co więcej w sprawie o eksmisję toczącej się przed Sądem Rejonowym w Legnicy pod sygn.. akt I C 217/12 powodowa Gmina cofnęła powództwo w stosunku do niego o eksmisję. Za faktem zamieszkiwania pozwanego więc nie przemawiały jakikolwiek dowody, fakty i okoliczności lub domniemania. Lokal przy ul. (...) oddany został do odpłatnego korzystania J. K. (1) (i nikomu innemu) w 2008r jako lokal socjalny. Do niego, jak wywodził, D. K. się nie wprowadził, ponieważ

wyjechał do pracy za granicą i jedynie okolicznościowo odwiedzał w nim matkę. W mieszkaniu owszem mieszkał krótko, na przełomie 2011- 2012, kiedy powrócił do kraju lecz szybko znalazł sobie lokum położone w L. przy ul. (...), a szczerości tego przesłuchania, wobec braku innych dowodów nie sposób nie dać wiary. Strona powodowa w odpowiedzi na sprzeciw pozwanego nie przedstawiła dokumentów z których by wynikało kto i kiedy zamieszkał w spornym mieszkaniu, liczby osób go zajmujących, choćby w postaci protokołu przekazania lokalu lub innych dokumentów tego typu. Co więcej korespondencja, która była kierowana do pozwanego od 2010r przez komornika nie była podejmowana, a z pisma ZUS O/ L. z dnia 22 czerwca 2012r wynika, iż D. K. rozpoczął pracę w firmie (...) w maju 2012r, co dodatkowo świadczy o wiarygodności złożonych przez niego zeznań.

Dlatego też Sąd zgodnie z treścią dowodów jakie zgromadził w sprawie nie znalazł podstaw do uznania, iż po stronie D. K. zachodzi legitymacja bierna procesowa, co oznacza, iż powództwo w stosunku do niego podlegało oddaleniu.

Orzekając o kosztach procesu, Sąd miał na względzie treść art. 98 kpc. Strona powodowa przegrywając proces winna zwrócić pozwanemu koszty procesu, na które składają się koszty zastępstwa procesowego (600,00 złotych) profesjonalnego pełnomocnika procesowego, którego ustanowił w sprawie.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji wyroku.